

1. marts 2024

FM2024/56

Hermed fremsættes følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i Forretningsordenen for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at pålægge Naalakkersuisut at fremsætte forslag til Inatsisartutlov om refusion af udgifter til filmproduktion. Loven skal gøre det muligt at få refunderet 25% af produktionsudgifter, som afholdes her i landet, og skal erstatte den nuværende regulering i form af tekstanmærkning på finansloven.

(Medlem af Inatsisartut Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Et af de ting vi her i landet er stolte af og glæder os over er, at vi får dygtigere og flere kunstnere. Eksempelvis er der, siden man i 2019 begyndte at lave film i Nuuk, større og større interesse om at skabe film, og disse stiger stille og roligt i antal.

I de senere år er interessen for film vedrørende vores land og vores land som film location stigende. Gennem historien er der stigende interesse for at lave film om ekspeditioner, rejser og selve historien; Et land i Arktis som ligger langt væk og er øde, og vores barske omgivelser vækker større og større interesse. I takt med klimaforandringerne er interessen for vores land stadigvæk stigende.

Som eksempel kan nævnes filmen *Against the Ice*, som Nikolaj Coster Waldau var hovedperson i, fra 2022. Den film handler om eftersøgning af spor efter Mylius Erichssens, Høegh Hagens samt Jørgen Brønlunds ekspedition i Østgrønland.

Handlingen og historien fandt sted i Østgrønland. Men filmen blev ikke optaget i Østgrønland, det meste af filmen blev optaget i Island. Dette skyldes forskellige forhold.

Det meste af filmen blev optaget i Island, og man kan forledes til at tro, at vores land ufremkommelighed, at det kræver mange ressourcer at rejse i vores land, samt de høje rejseomkostninger, og ikke mindst overnatningsomkostninger i lokationen samt de høje leveomkostninger i vores land i forhold til andre lande er den sandsynlige årsag. Kort sagt er omkostninger ved filmoptagelser i vores land i forhold til andre lande er en hæmsko for, at man optager film her i landet, og det skaber forbehold.

I andre lande har man for at øge interessen for filmoptagelser, ordninger som gør det muligt for filmselskaber at få refunderet nogle af deres omkostninger. Eksempelvis kan en del af omkostninger til overnatningssteder, restauranter, benyttelse af lokale ressourcer samt meget andet refunderes i de pågældende lande.

I vores land er der ellers mulighed for at kunne refundere omkostninger, dette står skrevet i tekstanmærkninger til finanslovskonto 24.10. Forfatterne til en redegørelse om "Anbefalinger til hvordan grønlandsk filmproduktion kan styrkes" mener, at denne ordning ikke er tilstrækkelig, samt at den er ukendt og i praksis ikke er brugbar.

I redegørelsen anbefales det, at der etableres en refusionsordning, fastsat i en særlig lov om refusion af udgifter til filmproduktion. Derfor fremsætter jeg også et forslag om en særlig refusionsordning.

Man kan nedfælde, hvilke krav der skal stilles, i loven, f.eks. krav om, at det pågældende produktionsselskab har afholdt udgifter her i landet, som samlet overstiger et fastsat minimumsbeløb. Ligeledes kan man i denne lov fastsætte betingelser, f.eks. krav om, at der i nærmere bestemt omfang skal ansættes lokale medarbejdere, herunder filmfolk.

Hvis vi skal fremme interessen for at optage film i vores land og hvis film skal være et større erhverv, kan vi ikke komme uden om at skulle lave en lov om refusionsordninger.

Dette blev bevist og understreget i Naalakkersuisuts redegørelse "Anbefalinger til hvordan grønlandsk filmproduktion kan styrkes" som blev præsenteret under forårs-samlingen i 2023.

Redegørelsen er indholdsrig og har interessante forslag. I redegørelsen anbefales refusion af 25 % af her i landet afholdte produktionsudgifter, såfremt man skal lave en ordning efter de erfaringer, man har i vores nabolande.

Jeg håber, at man vil tage vel imod mit forslag.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige:

Udarbejdelse af lov vil kræve en A/C fuldmægtig års normering, som svarer til 500.000 kr.

Det er ikke til at sige og beregne, hvilke konsekvenser sådan en ordning vil få for Landskassen. Men hvis et filmselskab i vores land har udgifter på 15.000.000 kr., til f.eks. overnatningssteder og restauranter m.v., så vil det koste landskassen 3.750.000 kr.

Der vil eventuelt i loven kunne fastsættes et loft for de samlede årlige refusioner. Det har man gjort i nogle af de lande, som har indført refusionsordninger.

I finanslovskonto 24.10 for 2024 står der bl.a. følgende;

"Nr. 4. Naalakkersuisut bemyndiges til at give et filmproduktionsselskaber tilsagn om refusion af indtil 10 mio. kr. per kalenderår af A-skatter, arbejdsmarkedsafgift og afgifter på indførsel af de i § 1, nr. 19-21 og 27, i landstingslov nr. 19 af 30. oktober 1992 om indførselsafgifter nævnte varer samt afgift af motorkøretøjer efter

landstingslov nr. 3 af 16. juni 1987 om afgift af motorkøretøjer som filmproduktions-selskabet har indbetalt i forbindelse med optagelse, produktion m.v. af en eller flere film i Grønland.

Det er en betingelse for udbetaling af refusion, at:

1. Et filmproduktions-selskabs indbetalte skatter og afgifter i et kalenderår overstiger 3 mio. kr.
2. Der indsendes en ansøgning til Skattestyrelsen senest 3 måneder efter kalender-årets udløb
bilagt dokumentation for de i det foregående år betalte skatter og afgifter.”

Bemærk at der på den danske version af krav 1 står, jeg citerer den danske del;

”Det foreslås, at et selvstændigt filmproduktions-selskab kun kan få refunderet A-skat-ter og afgifter på op til 10 mio. kr. per kalenderår, og at der kun kan udbetales refu-sion for et kalenderår, såfremt beløbet overstiger 3 mio. kr.”

Økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv:

Den foreslåede ordning vil gøre det mere attraktivt for udenlandske filmproduktions-selskaber at lave filmoptagelser i Grønland, og i forbindelse hermed foretage lokale køb af varer og tjenesteydelser.

Et øget antal filmoptagelser i Grønland vil også kunne bidrage til at markedsføre Grøn-land som turistdestination.

Ordningen vil desuden kunne styrke forudsætningerne for etablering af en grønlandsk filmbranche, ved at give beskæftigelsesmuligheder og muligheder for erfaringsopbyg-ning i det grønlandske filmmiljø.

Økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne:

Ingen.